

formare în problema originilor lor — în cadrul unor aparate funcționând în direcții diametral opuse — ne explică multe dintre greutățile întâmpinate în domeniul emisunii, de către majoritatea celor ce practică expresia verbo-vocală, interesul pentru temă nu se limitează, totuși, la relevarea antagonismelor fiziologice care duc la falsa dilemă a alegerii între voce — cuplată cu o pronunție vagă (ca pe la operă) — și pronunție — consonantizată, asociată cu neglijarea vocii (ca prin teatre) — dilemă considerată drept o situație naturală, de nedepășit (13).

Scopul nostru a fost și de a demonstra cum anumite semnale indiciale s-au transformat, prin conștientizare, în semne verbale, proces de o extremă importanță atunci când se ridică problema depășirii de către actor a nivelului de folosire nesemnificativă a vocii. Aceasta se poate realiza doar printr-o cuadruplă corticalizare a unor parametri fonetici, singura care poate asigura saltul de la *expresia vocală instinctuală* — marcată, indiferent de rol, de indiciile bio-psiho-sociale proprii — la *expresia vocală tipologică*, bazată pe indicii mimetice — semnalizări conștiente, simulacre-simboluri, mesaje semnificative. E tocmai măsura nivelului de profesionalitate artistică, discernabilă prin baremurile fonetice.

1. Marx, K. și Engels, F., „Ideologia germană”, E.S.P.L.P., 1956.
2. Wallon, H., „De la act la gândire”, 1964, p. 214.

3. Golu, M., „Principii de psihologie cibernetică”, 1975, p. 141 : „principiului stocării trebuie admis, deci, și în organizarea percepției, ceea ce, o dată în plus, dovedește că ea nu poate fi redusă la o impresie nemijlocită, de moment”.
4. Nestourkh, M., „L'origine de l'homme”, MIR, 1976, p. 281.
5. Reznikov, L. O. : „...semnificația este o reflectare a realității obiective, fixată în sunetele limbii”, „Gnoseologia neopozitivistă și teoria limbii ca sistem de semne”, în „Neopozitivismul — Studii critice”, 1962, p. 184.
6. Necrasov, O., „Originea și evoluția omului”, 1971, p. 204.
7. Gafton, N., „Ipoteza vibrato-contracțilă a fonației”. Comunicare la Societatea științelor medicale, secția O.R.L., 8 aprilie, 1965.
8. Lieberman, P., „On the Evolution of Human Language”, PICPS, VII, 1972, pp. 258—275 ; p. 268.
9. Leroi-Gourhan, A., „Le geste et la parole”, vol. I, 1964, p. 164.
10. Spirkin, A. G., „Originea limbii și rolul ei în formarea gândirii”, în „Lingvistică generală”, 1963, p. 69.
11. Martinet, A., „Elemente de lingvistică generală”, 1970, p. 31, p. 60.
12. Mărgineanu, N., „Condiția umană”, 1973, p. 97.
13. Scotto di Carlo, N., „Influence de l'articulation sur la musicalité de la phrase chantée”, Travaux de l'Institut de Phonétique d'Aix, vol. 3, 1976, pp. 117—146.

„Rampă”, acum 50 de ani aprilie 1929

Păcăleală pentru cititorii care căutau „Rampă” la chioșcuri pe 1 aprilie: gazeta n-a apărut în acea zi! ● Un eveniment la Teatrul Național din București: *Meșterul Manole* de Lucian Blaga. Marele poet este un dramaturg nejuțat în... limba română. *Zamolxe. Tulburarea apelor, Fapte, Daria* reprezintă producția sa pînă în 1929. *Zamolxe* și *Daria* s-au jucat în limba maghiară. Soare Z. Soare etalează o distribuție antologică : Iancu Petrescu (Bugomil), C. Notara (Găman), R. Bulfinski (Vodă), Aura Buzescu (Mira). În rolul titular, A. Pop Marțian. ● Teatrul „Alhambra” asigură publicul că *Viața e*

frumoasă. Cînd n-a fost ea frumoasă, pentru răsfațatul culiselor și al publicului, Puiu Iancovescu, protagonistul acestei comedii „optimiste” (cum zice afixul)? ● Tânase a plecat la Berlin pentru cumpărături și angajamente. Cu ce se va întoarce părintele „Cărăbușului”? Durma, Stoicovici, Kirîțescu seriu de zor textele pentru revista verii. ● La Naționalul craiovean este comemorat Mihai Eminescu. S-a jucat *Rapsozii*, evocare de Victor Eftimiu, cu Al. Dem. Dan, N. Dimitriu, Marioara Crețulescu. ● Nicolae Iorga, din nou pe scena Naționalului. C. Notara conduce repetițiile cu *Fratele păgîn*. Alături de

meșter, se află R. Bulfinski, G. Calboreanu, A. Pop Marțian, Sorana Toța. Imbușorată ca un școlar, excesiv de amabil cu toată lumea, viforosul istoric asistă cuernic la toate repetițiile. Superb capriciu de savant... ● Sculptorul O. Han va nemuri în marmură pe N. Leonard, de curînd decedat. Bustul se execută prin subscripție publică. Este inițiativa unui grup de artiști lirici și dramatici. ● Cîntărețul Dimitrie Onofrei entuziasmează publicul american prin calitățile vocii sale. ● În foileton, după „Viața lui Leonard”, citim „senzaționalul roman de dragoste, pasiune și aventuri din viața de noapte a artiștilor și boemei bucureștene” — „Nopți bucureștene”. Unde ești, nene Iancule?

Ionuț Niculescu